BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
FILIJALA/PODRUŽNICA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

27-03-[illegible]

Broj: JN2-02-07-1-381-7/26
Banja Luka, 26.3.2026.godine

Ured za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine, Filijala Banja Luka, u vijeću sastavljenom od Radomira Pašića kao predsjednika vijeća, Dragana Bilića i Ervina Bibanovića kao članova vijeća, rješavajući u postupku pravne zaštite pokrenutom po uloženoj žalbi ponuđača NEXEN d.o.o. Banja Luka broj NXN-758/26/Ž od 23.2.2026.godine, koga zastupa punomoćnik Boris Mandić, advokat iz Istočnog Sarajeva, izjavljenoj protiv Tenderske dokumentacije broj: 07-404-21/26 od 11.2.2026.godine, u predmetu javne nabavke radova, ugovornog organa Općina Mrkonjić Grad, za koje je u konkurentskom zahtjevu za dostavljanje ponuda objavljeno Obavještenje o nabavci broj 261-7-3-14-3-19/26 dana 17.2.2026.godine, na osnovu čl. 93. stav (7) i 111. stav (1) tačka d) Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH" br: 39/14 i 59/22) i čl. 193. st. (1) i (2) Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH", br: 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16), na sjednici održanoj dana 26.3.2026. godine, donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

1. Žalba se usvaja.
2. Poništava se Tenderska dokumentacija broj: 07-404-21/26 od 11.2.2026.godine zajedno s Obavještenjem o nabavci broj 261-7-3-14-3-19/26 od 17.2.2026.godine, te predmet vraća ugovornom organu na ponovni postupak.
3. Usvaja se zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka koji se odnosi na sastav žalbe broj NXN-754/26/Ž od 12.2.2026.godine, izjavljene po punomoćniku žalitelja, Borisu Mandiću advokatu iz Istočnog Sarajeva, kao i troškova u visini iznosa uplaćene administrativne takse od 20,00 KM, u ukupnom u iznosu od 1.007,19 KM.
4. Nalaže se ugovornom organu da nadoknadi punomoćniku žalitelja troškove žalbenog postupka iz tačke 3. dispozitiva ovog rješenja u roku od osam dana od prijema ovog rješenja.
5. O povratu uplaćenih sredstava na ime nakade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 750,00 KM odlučit će se posebenim rješenjem od strane ovog organa.

O b r a z l o ž e nj e

Nakon preuzimanja Tenderske dokumentacije broj: 07-404-21/26 od 11.2.2026.godine (u daljem tekstu: Tenderska dokumentacija) ugovornog organa Općina Mrkonjić Grad (u daljem tekstu: Ugovorni organ), u postupku javne nabavke radova – Izgradnja javne rasvjete, potencijalni ponuđač „NEXEN" d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Boris Mandić, advokat iz Istočnog Sarajeva (u daljem tekstu: Žalitelj) dana 23.2.2026.godine izjavljuje žalbu pod brojem: NXN-758/26/Ž na sadržaj iste, a zbog povrede Zakona o javnim nabavkama i podzakonskih akata koji uređuju predmetnu oblast. Ugovorni organ zaprimljenu žalbu Žalitelja, uz izjašnjenje i u prilogu relevantne dokumentacije, podneskom pod brojem 07-404-21/26 od 4.3.2026.godine prosljeđuje ovom organu kod koga je zaprimljena dana 10.3.2026.godine. Dokaz o izvršenoj uplati naknade za pokretanje žalbenog postupka, u iznosu od 750, 00 KM koja je izvršena dana 20.2.2026.godine, priložen je u spisu predmeta. Podneskom ovog organa, broj: JN2-02-07-1-381-3/26 od 11.3.2026.godine, Žalitelju je dostavljeno na uvid i dalje postupanje izjašnjenje na žalbu od strane Ugovornog organa u skladu s članom 94. stav (3) Zakona o javnim nabavkama. Dana 20.3.2026.godine ovaj organ je zaprimio podnesak Žalitelja, broj: NXN-758/26/O od 19.3.2026.godine, u formi odgovora na na izjašnjenje Ugovornog organa broj: 07-404-21/26 od 4.3.2026.godine, koji čini sastavni dio spisa predmeta.

Žalitelj u žalbi navodi sljedeće:

Žalitelj u prvom žalbenom navodu ističe kako je Tenderskom dokumentacijom postavljen diskriminatoran i ograničavajući zahtjev koji se odnosi na visinu ugovorne kazne. U Tenderskoj dokumentaciji, u tački 9. Rok za izvođenje radova, propisan je sljedeći zahtjev:

„9. Rok za izvođenje radova - 60 dana. U slučaju kašnjenja izvođenja radova, do kojeg je došlo krivicom odabranog ponuđača, isti će platiti ugovornu kaznu u skladu sa Zakonom o obligacionim odnosima u iznosu od ***0,5% ugovorene vrijednosti za svaki dan kašnjenja*** *do urednog ispunjenja, s tim da ukupan iznos ugovorene kazne ne može prijeći 6% od ukupno ugovorene vrijednosti radova. Odabrani ponužač je dužan platiti ugovorenu kaznu u roku od 7 (sedam) dana od dana prijema zahtjeva za plaćanje od ugovornog organa."* Žalitelj ukazuje da je na navedeni način nezakonito definisana ugovorna kazna, budući da je ista previsoko određena, direktno suprotno i zakonskoj zateznoj kamati. Članom 274. Zakona o obligacionim odnosima je definisano smanjenje ugovorne kazne u slučaju da je ona previsoka. Zakoni koji su na snazi u Republici Srpskoj, Federaciji Bosne i Hercegovine, te na nivou države Bosne i Hercegovine zateznu kamatu regulišu na način: Prema Zakonu o zateznoj kamati („Sl. glasnik RS", broj 61/18) - 0,03% dnevno; Prema Zakonu o visini stope zatezne kamate („SL. novine FBiH" broj 18/20) - 0,03/% dnevno; Prema Zakonu o izmjenama Zakona o postupku indirektnog oporezivanja (Sl. Gl. BiH; broj 100/13) - 0,04 % dnevno; Prema Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o poreskom postupku Republike Srpske („Sl. glasnik RS", broj; 67/13) - 0,03 % dnevno.

Naime, Ugovorni organ je unaprijed propisao odredbu ugovora koja drugu ugovornu stranu - ponuđača, stavlja u neravnopravan položaj, jer je prinuđen prihvatiti obavezu koja je u suprotnosti sa njegovim interesima, ali i dobrim običajima, a to je da kašnjenje u izvršenju ugovora za sobom povlači i ugovornu kaznu koja je određena u iznosu *„od.. "*; a što je u potpunosti nezakonito. Nije sporno da Ugovorni organ ima diskreciono pravo postaviti uslov kojim može zaštiti sebe u smislu neizvršavanja obaveza od strane ponuđača, te da može postaviti i određenu ugovornu kaznu za nerealizovani posao, ali to može činiti samo u skladu sa određenim zakonskim propisima koji regulišu predmetnu oblast. Sama visina od 0,5% od vrijednosti ugovora za svaki dan kašnjenja, što se može obračunavati sve do 5% od ukupne vrijednosti ugovora, takođe je u suprotnosti sa pozitivno-pravnim propisima i dobrim običajima, jer ne predstavlja jednaku vrijednost davanja, što je kao obaveza propisano odredbom člana 15. Zakona o obligacionim odnosima. Evidentno je da je ugovorom predviđena kazna znatno veća od bilo koje zakonske zatezne kamate. U prilog prethodno navedenog, Žalitelj se poziva na prasku Ureda za razmatranje žalbi koja je zauzeta u istim ili sličnim pravnim pitanjima, koji se u nastavku žalbe citiraju, u sljedećim rješenjima *br: JN2-01-07-1-3102-7/24 od 03.01.2025. godine, JN2-03-07-1-2129-7/23 od 27.10.2023. godine, JN2-03-07-1-2497-7/23 od 05.10.2023.godine, JN2-02-07-1-928-6/20 od 27.05.2020. godine, JN2-02-07-1-522-6/22 od 24.03.2022.godine, JN2-02-07-1-1191-6/22 od 02.06.2022. godine, JN2-01-07-1-3562-7/22 od 26.01.2023. godine, JN2-01-07-1-448-7/23 od 30.03.2023. godine, JN2-03-07-1-1157-7/23 od 02.06.2023. godine, JN2-03-07-1-1187-8/23 od 30.06.2023.godine*, te na pravni stav zauzet u presudi Suda Bosne i Hercegovine broj: *S1 3 U 042712 22 U od 20.07.2023. godine.*

Žalitelj u drugom žalbenom navodu ističe kako Tenderska dokumentacija sadrži nezakonite uslove budući da je u tački 23. Nacrt ugovora, postavljen zahtjev koji je u suprotnosti sa Zakonom o javnim nabavkama. Tačkom 23. Nacrt ugovora, propisano je sljedeće: *„Sastavni dio ove tenderske dokumentacije je Nacrt ugovora, u koji su unijeti svi elementi iz tenderske dokumentacije. Ponuđači su dužni uz ponudu dostaviti Nacrt ugvoora u koji su unijeli podatke iz svoje ponude, te parafirati sve listove Nacrta ugovora..."*. Postavljeni zahtjev za obavezom parafiranja svih stranica Nacrta ugovora nema utemeljenje u Zakonu o javnim nabavkama i podzakonskim aktima koji uređuju oblast javnih nabavki. Kao takav, zahtjev je pravno neodrživ čime se rizikuje opstojnost postupka javne nabavke u cjelosti. Naime, prilikom pripreme i dostave svojih ponuda, ponuđači su dužni da se pridržavaju zahtjeva iz tenderske dokumentacije, a što je u skladu sa članom 57. stav (1) Zakona. Međutim, da bi bila pravno utemeljena i na zakonu zasnovana Tenderska dokumentacija, nužno je daje ista pripremljena u skladu sa Zakonom i podzakonskim aktima. S tim u vezi, neophodno je istaknuti da je članom 8. Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda definisano na koji način se priprema ponuda, pri čemu je dodatno definisan način njenog uvezivanja, numeracije stranica, označavanja da li se sastoji iz dijelova, način dostave originala i kopije ponude (ako je isti zahtjevan) itd. Navedenim članom Uputstva, međutim, nije utvrđena obaveza parafiranja Nacrta ugovora koji je sastavni dio tenderske dokumentacije, što ovaj zahtjev Ugovornog organa čini nezakonitim i neodrživim.

Dakle, Ugovorni organ, pri pripremi tenderske dokumentacije nije postupio u skladu sa članom 53. Zakona o javnim nabavkama, koji se u nastavku citira: Kancelarija za razmatranje žalbi je, razmatrajući u sličnoj pravnoj stvari kada je u pitanju dio ponude - Nacrt okvirnog sporazuma i obaveza parafiranja istog, u Rješenju br. JN2-03-07-1-1062-7/23 od 26.05.2023. godine, zauzela stav koji se citira u nastavku žalbe, a u svrhu potvrđivanja prethodno navedenog, odnosno u sljedećim rješenjima koji se u nastavku žalbe citiraju: JN2-03-07-1-3677- 7/23 od 18.01.2024. godine, JN2- 03.-07-1-1445-9/23 od 06.07.2023. godine.

Žalitelj u trećem žalbenom navodu ističe kako Tenderska dokumentacija je nepotpuna i nezakonita, obzirom da ne sadrži podatke koji se odnose na podugovaranje. Naime u Tenderskoj dokumentaciji nalazi se Aneks 1 - Obrazac za ponudu i Izjava ponuđača, gdje nije ostavljena mogućnost ponuđačima da se izjasne o podugovaranju. Obzirom da ni u ostatku tenderske dokumentacije nisu uvršteni podaci o mogućnosti podugovaranja i na nedostatak u Obrasca za ponudu to implicira da u tenderskoj dokumentaciji nije navedeno kako će ponuđači naznačiti svoju namjeru podugovaranja. Žalitelj se u nastavku žalbe poziva na odredbe Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda i Zakona o javnim nabavkama, koje također citira, te zaključuje kako Tenderska dokumentacija s tim u vezi nije potpuna obzirom da ponuđači nemaju način da se izjasne da li će dijelove ponude eventualno podugovarati ili ne, a što Zakon o javnim nabavkama predviđa, što predstavlja nepravilnost u pripremi iste i nadalje ponuđače postavlja u neravnopravan položaj. Za ponuđače je, na osnovu postavljenih uslova nejasno na koji način će pripremiti ponudu i izjasniti se o eventualnom podugovaranju, što je u suprotnosti sa Zakonom o javnim nabavkama i opštim principima na kojima se javne nabavke zasnivaju.

Žalitelj u četvrtom žalbenom navodu ističe kako Ugovorni organ u Tenderskoj dokumentaciji navodi da će primjenjivati odredbe i propise koji su stavljeni van snage, što Tenderske dokumentaciju čini nepravilnom, nezakonitom i u direktnoj suprotnosti sa članom 53. stav (1) ZJN koji propisuje da je UO dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu s odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U konkretnom slučaju radi se o pozivanju na podzakonski akt koji je stavljen van snage. Naime, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na 25. sjednici održanoj 03.10.2023. godine, donijelo novi Pravilnik o uslovima i načinu korištenja e-Aukcije („Službeni glasnik BiH" broj 80/23). Primjena ovog pravilnika otpočela je s primjenom 1.2.02.4. godine, kada je Agencija za javne nabavke BiH (Agencija) omogućila i u sistemu e-Nabavke provođenje e-Aukcije prema pravilima koja su propisana ovim Pravilnikom. Članom 12. Pravilnika o uslovima i načine, korištenja e-Aukcije („Službeni glasnik BiH" broj 80/23) je propisano: *„Član 12. (Prestanak važenja) Početkom primjene ovog pravilnika prestaje da važi Pravilnik o uslovima i načinu korištenja e-Aukcije ('Službeni glasnik BiH", broj 66/16)."* . Nadalje, zakonodavac je bio jasan i određen, kada je članom 13. stav (1) Pravilnika izričito propisao da će se odredbe novog Pravilnika primjenjivati na postupke za koje će se e-Aukcija provoditi po prvi put, bez obzira kada je postupak raspisan: *„Član 13. (Prijelazne odredbe) (l) Za postupke javne nabavke koji su pokrenuti prije primjene ovog pravilnika, na e-Aukciju koja će početi primjenom*

ovog pravilnika primjenjuju se odredbe ovog pravilnika." Na koncu, predmetna Tenderska dokumentacija i Obavještenje o nabavci broj 261-7-3-14-3-19/26 datira od 17.02.2026. godine kada je objavljeno, dakle više od dvije godine nakon početka primjene Pravilnika o uslovima i načinu korištenja e-Aukcije („Službeni glasnik BiH" broj 80/23), to se radi o apsolutno nezakonitom pokušaju primjene Pravilnika koji je stavljen van snage! Ugovorni organ na najgrublji način krši jedno od osnovnih načela Zakona o upravnom postupku - načelo zakonitosti.

Žalitelj u petom žalbenom navodu ističe kako Tenderska dokumentacija sadrži kontradiktorne zahtjeve odnosno nije jednoobrazna i usuglašena, što je u suprotnosti sa Zakonom o javnim nabavkama. U tački 16. tenderske dokumentacije navedeno je sljedeće: „*Cijena ponude obuhvata sve stavke iz obrasca za cijenu ponude, ukoliko je predmet nabavke podijeljen po stavkama. Cijena ponude se piše brojkama i slovima.*" Međutim, Obrazac za ponudu (Aneks 1) i Obrazac za cijenu ponude (Aneks 2) ne sadrže mogućnost upisivanja cijene ponude slovima, što implicira da ponuđači nisu u mogućnosti da ispune uslov iz tenderske dokumentacije iz tačke 17, između ostalog. Žalitelj u nastavku žalbe navodi i citira u kom dijelu vidi povredu Zakona o javnim nabavkama i podzakonskih akata; te poziva se na pravni stav zauzet u rješenju Ureda za razmatranje žalbi broj: JN2-03-97-1-3967-11/21 od 2.12.2021.godine.

Žalitelj u šestom žalbenom navodu ističe kako Tenderska dokumentacija sadrži nepravilne i nezakonite uslove, a koji nisu u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama. Naime, u tački 20. tenderske dokumentacije Period važenja ponude, navedeno je sljedeće: „*Rok važenja ponude - 60 dana (...).*" Zahtjev ne precizira referentnu tačke i odnos u kojem roku se računa rok važenja ponude što predstavlja nepravilan i nezakonit uslov, obzirom da ponuđači nemaju potpunu informaciju koja im je neophodna za pripremu ponuda. Konkretno, Tenderska dokumentacija ne propisuje da li rok važenja ponude od 60 dana počinje teći od dana sačinjavani a ponude (!?), od dana predaje (prijema) ponude kod ugovornog organa (!?) ili pak od dana otvaranja ponuda (!?). Ova tri moguća referentna datuma vremenski se međusobno razlikuju, pri čemu razlika između dana sačinjuvanja ponude i dana otvaranja ponuda u praksi može iznositi od nekoliko dana pa i do sedmica. Posljedica toga je da ponuđači nisu u mogućnosti da preciziraju konkretan datum do kog je njihova ponuda važeća, niti da objektivno ocijene eventualne finansijske i operativne implikacije preuzetih obaveza. Time je ponuđačima uskraćena informacija koja je neophodna za sačinjavanje potpune i usporedive ponude, što direktno ugrožava ravnopravnost učesnika u postupku i onemogućava Ugovornom organu da vrši objektivnu ocjenu prispjelih ponuda na jedinstvenoj osnovi - odnosno ostavlja mogućnost subjektivne ocjene na osnovu parametara koji nisu unaprijed utvrđeni. U nastavku žalbe citiraju se odredbe Zakona o javnim nabavkama za koje Žalitelj smatra da su povrijeđene, te pravni stav zauzet u presudi Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 3 U 049668 24 U od 08.01.2026. godine.

Žalitelj u sedmom žalbenom navodu ističe kako je Tenderska dokumentacija sačinjena u suprotnosti sa odredbama Zakona o javnim nabavkama BiH, a koje se odnose na obavezan sadržaj

ponude, da u Tenderskoj dokumentaciji nije zahtjevano dokazivanje ekonomske ii finansijske sposobnosti ponuđača što je u suprotnosti sa Zakonom o javnim nabavkama. U nastavku žalbe citiraju se odredbe Zakona o javnim nabavkama za koje Žalitelj tvrdi da su povrijeđene, te pravni stav zauzet u rješenju URŽ-a broj: JN2-02-07-1-2353-6/23 od 20.09.2023.godine.

Žalitelj u osmom žalbenom navodu ističe kako Tenderska dokumentacija sadrži nepotpuno zahtjeve koji nisu dovoljni ponuđačima za pripremu ponuda, što je u suprotnosti sa Zakonom o javnim nabavkama. Žalitelj osporava sadržaj tačke 24. Tenderske dokumentacije *„Obilazak mjesta ili lokacije, pregled projektne dokumentacije"*, koju u nastavku žalbe citira, gdje ističe da nije jasno da li Ugovorni organ zahtijeva obavezan obilazak lokacije/ pregled dokumentacije ili je to ostavljeno na izbor ponuđačima. Smatra da je iz tih razloga Ugovorni organ propustio da u Tenderskoj dokumentaciji propiše jasan i nedvosmislen zahtjev, citirajući u nastavku žalbe odredbe čl. 2., 3. i 53. stav (1) Zakona o javnim nabavkama.

Žalitelj u devetom žalbenom navodu ističe da Tenderska dokumentacija sadrži nepravilne i nezakonite uslove, a koji nisu u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama. Žalitelj osporova član 6. Načrta ugovora, čiji sadržaj se u nastavku žalbe citira, navodeći da je isti nepravilno sačinjen jer nije precizirano u kojem roku će se izvršiti plaćanje po privremenim situacijama što ponuđače postavlja u neravnopravan položaj. Smatra da se na ovaj način unosi neizvjesnost u postupak javne nabavke što je u suprotnosti sa članom 3. Zakona o javnim nabavkama, da je ovakav nedostatak u definisanju načina plaćanja suprotan načelu transparentnosti i dovodi do pravne nesigurnosti, jer ponuđačima nije jasno određen rok dospijeća potraživanja, niti momenat od kojeg bi eventualno tekla zatezna kamata, da izostanak precizno utvrđenog roka plaćanja stvara pravnu neizvjesnost i dovodi ponuđače u neravnopravan položaj, sve suprotno Zakonu o javnim nabavkama. U nastavku žalbe citiraju se odredbe čl. 2. i 53. istog Zakona.

Žalitelj u desetom žalbenom navodu ističe kako je Tenderska dokumentacija nepravilno pripremljena usljed postavljanja nezakonitih zahtjeva u vezi sa odredbama o sukobu interesa, što iste čini diskriminatornim i ograničavajućim. Ističe da navedeni zahtjev u vezi sa spornim pitanjem, *„u članu 32. Diskvalifikacija po osnovu sukoba interesa ili korupcije"*, iz Tenderske dokumentacije nije u skladu sa odredbama Zakona o javnim nabavkama BiH, gdje se u nastavku žalbenog navoda citirani osporeni sadržaj, te odredba člana 52. st. (1) i (2) tačna b) Zakona o javnim nabavkama. Žalitelj ističe kako se nepravilnost postavljenog zahtjeva se, prije svega, odnosi na visinu udjela predstavnika Ugovornog organa u kapitalu ponuđača. Naime, Ugovorni organ u Tenderskoj dokumentaciji propisuje da će ponuda biti odbijena ako je rukovodilac Ugovornog organa ili član upravnog ili nadzornog odbora Ugovornog organa istovremeno i vlasnik poslovnog udjela dionica odnosno drugih prava na osnovu kojih sudjeluje u upravljanju, odnosno u kapitalu ponuđača s više od 20%, dok Zakon o javnim nabavkama BiH tu granicu postavlja svega 0,5%, što je razuma granica, a sve to kako bi spriječio zloupotrebe u postupku javne nabavke, te spriječio diskriminaciju i omogućio pravilnu konkurenciju. Postavljanjem

sporne granice na 20%, Ugovorni organ nesporno pogoduje određenim ponuđačima čiji su suvlasnik/ci, odnosno dioničar/i predstavnici Ugovornog organa, te koji bi, s obzirom na udio od čak 20% mogli ostvariti značajnu materijalnu korist od predmetnog postupka javne nabavke.

Žalitelj u jedanaestom žalbenom navodu ističe kako je Tenderska dokumentacija neusaglašena, te sadrži nejasne i nezakonite navode, zbunjujući na taj način ponuđače. Žalitelj osporava tačku 34. Tenderske dokumentacije, koju u nastavku žalbenog navoda citira, gdje ističe kako je ista u suprotnosti sa članom 66. Zakona o javnim nabavkama i članom 17. st. (7) i (8) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda, koje odredbe se također u nastavku žalbe citiraju. Ističe se kako shodno prethodno navedenom, očigledno je da Ugovorni organ nije postupio u skladu sa zakonskom obavezom, te se ovakvim propisivanjem uslova „ostavlja prostor" da vrši subjektivnu ocjenu prihvatljivosti ponude čak i kada Zakon jasno propisuje da je ponuda neprihvatljiva te se kao takva mora odbaciti, budući da je Ugovorni organ Tenderskom dokumentacijom naveo da ponudu *„može odbiti"*. Tumačenjem osporene odredbe TD, dolazi se do zaključka da ponuđač može da odbije da dostavi obrazloženje, a da posljedica njegovog izbora ne mora biti odbacivanje ponude, kako je to Zakonom propisano, nego je Ugovorni organ sebi ostavio mogućnost i prihvatanja takve ponude jer se ogradio riječima da se ponuda *„može odbiti"*. Žalitelj ističe kako je ovakva formulacija Tenderske dokumentacije u potpunosti nezakonita, direktno suprotna članu 3. ZJN - Opšti principi, te može dovesti do raznih malverzacija i zloupotreba, stoga je nužno ovaj žalbeni navod u cijelosti usvojiti, a postupak javne nabavke nastaviti sa izmijenjenom Tenderskom dokumentacijom, u protivnom ispunjeni, su uslovi za primjenu člana 103. ZJN i poništenje Tenderske dokumentacije u cijelosti. U nastavku Žalitelj citira pravni stav zauzet u rješenjima Ureda za razmatranje žalbi, i to: br: JN2-02-07-1-1070-7/25 od 24.07.2025.godine, JN2-02-07-A oćg'v 4/03 : đ 27 n7.2023. godine, JN2-01-07-1-969-8/23 od 08.06.2023. godine, JN2-01-07-1-3307-7/22 od 12.01.2023. godine.

Žalitelj u dvanaestom žalbenom navodu ističe kako Tenderska dokumentacija sadrži kontradiktorne i nezakonite odredbe o cijeni ponude koje nisu u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BiH. U tački 16. Tenderske dokumentacije - Način određivanja cijene ponude, navedeno je sljedeće: *„Cijena ponude se piše brojkama i slovima. Cijene ponude je nepromjenjiva. Ukoliko je cijena ponude promjenjiva, mora se dati jasno dejinisan parametar na osnovu kojeg će se utvrđivati promjenjivost cijene. Ugovorni organ može predvidjeti da je cijena nepromjenjiva za jedan period."* Navedena odredba je sama po sebi kontradiktorna u mjeri koja isključuje mogućnost njenog jednoznačnog tumačenja. U istoj tački Tenderske dokumentacije istovremeno se tvrdi da je cijena nepromjenjiva i da može biti nepromjenjiva samo za jedan period, što su međusobno isključive tvrdnje. Odredba kojom se kaže da je cijena „nepromjenjiva za jedan period" po definiciji znači da je po isteku tog perioda cijene primjenjiva, čime se u potpunosti negira prethodno deklarisana nepromjenjivost cijene. Žalitelj citira odredbu člana 72. stav (5) Zakona o javnim nabavkama, koja glasi: *„(5)Prilikom dodjele ugovora o nabavci, cijena navedena u najpovoljnijoj ponudi, kao i uslovi utvrđeni u tenderskoj dokumentaciji, ne mogu se mijenjati.*

Izuzetno, ako se u tenderskoj dokumentaciji predviđa odredba o promjenjivosti cijena sa objektivno utvrđenim pravilima o promjenjivosti cijene, takva odredba se unosi u ugovor o javnoj nabavci.". U predmetnoj Tenderskoj dokumentaciji, pa ni u nacrtu ugovora, ne postoji nikakva odredba o promjenjivosti cijena s objektivno utvrđenim pravilima, kao što su indeksne klauzule, referentni pokazatelji ili drugi mjerljivi parametri na osnovu kojih bi se promjena cijene mogla objektivno utvrditi i kontrolisati. Odsustvo takvih pravila nije moguće sanirati naknadnim tumačenjem, niti se može smatrati beznačajnom omaškom, jer se radi o bitnom elementu ugovornog odnosa koji direktno utiče na finansijske obaveze obje ugovorne strane.

Aktom broj: 07-404-21/26 od od 4.3.2026.godine, Ugovorni organ je u skladu sa članom 100. stav (6) Zakona o javnim nabavkama dostavio izjašnjenje na žalbu, uz konstataciju da je žalba blagovremena, dopuštena, uredna i izjavljena od strane lica koje ima aktivnu legitimaciju, ali da je neosnovana, te u svom izjašnjenju ističe:

Žalitelj u okviru 1. žalbenog navoda obrazlaže da Ugovorni organ u TD u tački 9. Rok za izvođenje radova propisao nezakonit uslov u dijelu zahtijevanja ugovorne kazne u iznosu od 0,5% od ugovorene vrijednosti za svaki dan kašnjenja, a do maksimalnog iznosa koji ne može preći 6% od ukupno ugovorene vrijednosti radova. Naime, ističemo da je propisani zahtjev pod tačkom 9. TD u potpunosti u okviru propisanog zakonskog okvira, a sve u skladu sa načelom jednake vrijednosti davanja propisanog odredbama člana 15. Zakona o obligacionim odnosima. S tim u vezi, odredbama člana 15. ZOO propisano je sljedeće i to;

„(1) U zasnivanju dvostranih ugovora učesnici polaze od načela jednake vrijednosti uzajamnih davanja.

(2) Zakonom se određuje u kojim slučajevima narušavanja toga načela povlači pravne posljedice.

"

Posebno ukazujemo da je Ugovorni organ jasno ograničio visinu ukupne ugovorne kazne do maksimalnog iznosa koji ne može preći 6% od ukupno ugovorene vrijednosti davanja, pa samim time osporavani zahtjev nije propisan samovoljno, niti neograničeno, a samim time niti nezakonito, budući da se niti sam žalitelj nije pozvao na odredbe bilo kojeg Zakona koje zabranjuju ograničavanje ukupne ugovorne kazne u naprijed traženom iznosu od 6% od ukupne ugovorene vrijednosti davanja. Pa tako žalitelj nije dokazao niti učinio vjerovatnim svoje tvrdnje iz žalbe, a kako je to propisano odredbama člana 102. stav (3) Zakona o javnim nabavkama kojima je propisano kako slijedi; *„(3) U postupku pravne zaštite žalilac je dužan da dokaže ili harem učini vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna.* ". Stoga Ugovorni organ 1. žalbeni navod cijeni neosnovanim.

Žalitelj u okviru 2. žalbenog navoda obrazlaže da je tačka 23. Nacrta ugovora propisana u suprotnosti sa Zakonom o javnim nabavkama u dijelu obaveze da su ponuđači dužni sve listove Nacrta ugovora parafirati. Naime, ukazujemo da se parafiranje svih listova Nacrta ugovora ni u

kojem kontekstu ne može dovesti u vezu sa pretjeranim teretom prema bilo kojem ponuđaču. S tim u vezi, postavlja se logično pitanje kako to da stavljanje parafa na svaki list Nacrta ugovora kojeg je u mogućnosti staviti apsolutno svaki ponuđač, predstavlja teret kojeg bilo koji ponuđač ne može da ispuni? Naprijed navedeno posebno imajući u vidu da Ugovorni organ određuje i formira i kreira zahtjeve koji ne smiju biti u suprotnosti sa ZJN i podzakonskim pravnim aktima, ali niti u jednom dijelu pravnih akata nije propisana zabrana propisivanja parafiranja niti Nacrta ugovora, a čak niti kompletne ponude! Opreza radi, ističemo da se radi i o poštivanju načela transparentnosti postupka i jednakog i nediskriminirajućeg tretmana među ponuđačima, imajući u vidu da su svi ponuđači pod jednakim uslovima u obavezi da parafiraju listove Nacrta ugovora. Stoga Ugovorni organ 2. žalbeni navod cijeni neosnovanim.

Žalitelj u okviru 3. žalbenog navoda obrazlaže da je TD nepotpuna i nezakonita obzirom da ne sadrži podatke koji se odnose na podugovaranje. Prije svega, ističemo da Ugovorni organ nije u obavezi u TD ostaviti mogućnost podugovaranja, budući da Ugovorni organ određuje da li je dozvoljeno podugovaranje ili ne. Imajući u vidu da se radi o postupku male vrijednosti, odnosno o konkurentskom postupku, Ugovorni organ je ocijenio da ne dozvoljava da se vrši podugovaranje, te je upravo iz same TD i njenih obrazaca nesporno vidljivo da podugovaranje nije dozvoljeno, ali je Ugovorni organ jasno shodno zakonskom pravu propisao da ponuđači ponude mogu da dostave i samostalno, ali i kao grupa ponuđača, a sve radi otvaranja aktivne konkurencije medu ponuđačima. Dakle, Ugovorni organ je itekako vodio računa o poštivanju općih pricipa ZJN. U konačnici, ukazujemo na potpuno irelevantnu praksu na koju se poziva žalitelj, budući da je iz citiranog obrazloženja Rješenja URŽ Bili, Filijala Mostar br. JN2-03-07-1-2451-11/25 od 18.10.2024. godine vidljivo daje Ugovorni organ u TD propisao da je dozvoljeno vršiti podugovaranjc i da je ponuđač obavezan da se u ponudi izjasni da li namjerava dio ugovora prenijeti na treće lice, te je propisano i da ponuda mora sadržavati izjavu o podugovaranju, ali da je Ugovorni organ u TD propustio propisati formu tražene izjave, a niti je u obrascu za ponudu predvidio takvu rubriku. Dakle, radi se o apsolutno drugačijoj situaciji, a kod činjenice da Ugovorni organ u ovoj TD nije dozvolio podugovaranje, pa samim time nije niti imao obavezu da propisuje bilo kakvu formu obrasca, dok praksa na koju se žalitelj poziva se nesporno odnosi na situaciju kada ugovorni organ u TD propiše i dozvoli podugovaranjc uz obavezu da ponuđači isto navedu u svojoj ponudi, ali ne propiše samu formu obrasca ili izjave prema kojoj bi ponuđač mogao dostaviti podatke o namjeri za podguovaranje. Stoga Ugovorni organ 3. žalbeni navod cijeni neosnovanim.

Žalitelj u okviru 4. žalbenog navoda obrazlaže da Ugovorni organ u TD navodi da će primjenjivati odredbe i propise koji su stavljeni van snage i to da se Ugovorni organ konkretno poziva na da će e-aukciju održati u skladu sa Pravilnikom o načinu korištenja e-aukeije („Sl. Glasnik BiH“, broj: 66/16). Naime, Ugovorni organ se izjašnjava da je nesporno načinjen očigledan lapsus u kucanju pomenutog zahtjeva u dijelu tačke 31. TD kojom je predviđeno korištenje e-aukcije za kriterij najniže cijene, odnosno da se Ugovorni organ omaškom pozvao na

Pravilnik o načinu korištenja e-aukcije („Sl. glasnik BiH", broj; 66/16), umjesto na Pravilnik o načinu korištenja e-aukcije („Sl. glasnik BiH", broj; 80/23), te da isto nema nikakvih štetnih učinaka niti posljedica na bilo kojeg ponuđača u ovom postupku javne nabavke. Pa je tako Ugovorni organ propisao održavanje postupka e-aukcije, a koji predstavlja najtransparentniji vid izbora ponuđača uz kriterij najniže cijene, te se i ranijim Pravilnikom iz 2016. godine i trenutno važećim Pravilnikom iz 2023. godine na jednak način uređuje sam postupak e-aukcije, odnosno zakazivanje, početak i završetak e-aukcije uz ostavljeni mogući raspon sniženja svake pojedinačne cijene. Posebno ističemo da se žalitelj u okviru kompletnog navoda nije pozvao na konkretne odredbe Pravilnika koje bi ugrozile sam postupak javne nabavke, odnosno odredbe koje idu direktno na štetu žalitelja ili bilo kojeg drugog ponuđača u postupku. Stoga Ugovorni organ 4. žalbeni navod cijeni neosnovanim.

Žalitelj u okviru 5. žalbenog navoda obrazlaže da Tenderska dokumentacije sadrži kontradiktorne zahtjeve, odnosno da je Ugovorni organ u TD pod tačkom 17. propisao da se cijena upisuje brojevima i slovima, dok u Obrascu za ponudu i Obrascu za cijenu ponude nije ostavio rubruku za upis cijene slovima pa da ponuđači ne mogu ispuniti zahtjev u dijelu upisa ponuđene cijene slovima, već samo mogu cijenu upisati brojevima. Prije svega, Ugovorni organ i u ovom dijelu, kao i u odnosu na kompletnu žalbu i žalbene navode iz iste, navodi da se žalitelj poziva na irelevantnu praksu koja nije u vezi sa konkretnim zahtjevom Ugovornog organa i navodom žalitelja u tom dijelu. Nadalje, ističemo da je tačno da ponuđači nemaju pravo niti mogućnost da mijenjaju obrasce iz ponude, ali je nesporno da ponuđači u svakom slučaju pored cijene koju upišu brojevima, imaju mogućnost da cijenu na potpuno jednostavan način upišu i brojevima i to i u obrascu za ponudu i u obrascu za cijenu ponude. U ovom dijelu. Ugovorni organ ističe i da upis cijene slovima ne bi bio od presudnog značaja prilikom ocjene ponuda, a posebno ne bi bio eliminatoran faktor za ponudu bilo kojeg ponuđača, pa se u tom kontekstu pozivamo i na obrazloženje URZ BiH, Filijala Mostar br. JN2-03-07-1-2867-10/23 od 09.11.2023. godine u kojem je Ured zaključio sljedeće; *„...dok u Obrascu za cijenu ponude predmetne TD nije ni predviđeno mjesto za upisivanje cijene ponude slovima, niti Naputak za pripremu modela TD i ponuda propisuje da se cijena ponude slovima izričito navodi u Obrascu za cijenu ponude."*
Stoga Ugovorni organ 5. žalbeni navod cijeni neosnovanim.

Žalitelj u okviru 6. žalbenog navoda obrazlaže da predmetna TD ne sadrži, odnosno ne precizirano rok od kojeg se računa važenje ponude od 60 dana, odnosno da je nejasno da li rok važenja ponuda od 60 dana počinje teći od dana sačinjavanja ponude, od dana predaje ponude kod Ugovornog organa ili od dana otvaranja ponude. Prije svega, ističemo da žalitelj ciljano izbjegava navesti podatak da je Ugovorni organ u Obrascu za ponudu - Aneks 1. TD pod tačkom 4. propisao rubriku koju su ponuđači u obavezi popuniti i to da ponuda važi određeni broj dana računajući od isteka roka za prijema ponuda! Dakle, sasvim je jasno propisano da se rok važenja ponude računa od krajnjeg roka za prijem ponuda određen u Tenderskoj dokumentaciji. Opreza radi. naglašavamo da je Ugovorni organ pod tačkom 20. TD u segmentu roka važenja ponude propisao da isti iznosi

60 dana, ali uz jasnu napomenu da ukoliko ponuđač u ponudi ne navede rok važenja ponude, onda se smatra da je rok važenja ponude onaj koji je naveden u TD. Dakle, ponuđači neće snositi bilo kakvu odgovornost obračuna roka važenja ponude, te će isti iznositi kako je to propisano u TD, odnosno 60 dana. Stoga Ugovorni organ 6. žalbeni navod cijeni neosnovanim.

Žalitelj u okviru 7. žalbenog navoda obrazlaže da Ugovorni organ u TD nije zahtijevao dokazivanje ekonomske i finansijske sposobnosti ponuđača, te da je isto u suprotnosti sa odredbama ZJN. Naime, ovakvi navodi žalitelja su neutemeljeni, neobrazloženi i krajnje apsurdni. Ugovorni organ u TD nema apsolutno nikakvu obavezu niti da propiše uslove iz ekonomske i finansijske sposobnosti ponuđača, jednako kao što nema nikakvu obavezu da propiše i bilo kakve druge uslove npr. u pogledu tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača. Pa tako jasno ukazujemo da se ovdje radi o tome da Ugovorni organ uopće ne zahtijeva ispunjavanje uslova iz ekonomske i finansijske sposobnosti ponuđača, pa samim time ne zahtijeva niti dostavu bilo kakvih dokaza za nepostojeći zahtjev u TD. Žalitelj se poziva na odredbe člana 58. stav (1) tačka d) ZJN kojima je propisano da svaka ponuda obavezno sadrži dokaze o ličnoj, poslovnoj, finansijskoj, tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti, a što i Ugovorni organ čini nespornim, međutim, ponuda sadrži sve dokaze tražene u TD, a budući da Ugovorni organ dokaze o finansijskoj sposobnosti nije niti tražio, jednako tako ponuđači logično nemaju nikakvu obavezu da dostavljaju takve dokaze. Ujedno, ponovo se žalitelj poziva na neprimjenjivu praksu u odnosu na konkretan žalbeni navod, a sve u prilog neosnovanosti i paušalnosti navoda žalitelja. U ovom dijelu ističemo i da se prema tumačenju žalitelja, obavezom parafiranja Nacrta ugovora (2. žalbeni navod) stavlja pretjeran teret na ponuđače, a zatim žalitelj „na teret" ponuđačima sam stavlja dodatne uslove i zahtjeve u pogledu ekonomske i finansijske sposobnosti ponuđača? Stoga Ugovorni organ 7. žalbeni navod cijeni neosnovanim.

Žalitelj u okviru 8. žalbenog navoda obrazlaže da je Ugovorni organ u okviru tačke 24. TD propisao da zainteresovani ponuđači mogu pregledati projektnu dokumentaciju u prostorijama Ugovornog organa uz prethodni pismeni zahtjev i najavu, ali da iz takvog zahtjeva nije jasno da li Ugovorni organ zahtijeva obavezan obilazak lokaeijc/pregled dokumentacije ili je to ostavljeno na izbor ponuđačima. Naime, iz obrazloženja žalbenog navoda žalitelja potpuno je jednostavno za zaključiti da je i samom žalitelju tačka 24. TD u potpunosti jasna, a kod činjenice da je Ugovorni organ propisao, a žalitelj istu tačku citirao u žalbi i to da zaitereosvani ponuđači „imaju mogućnost" zatražiti obilazak terena, jednako kao što zainteresovani ponuđači „mogu" pregledati projektnu dokumentaciju. Shodno tome, obaveza Ugovornog organa ne može biti da ponuđačima pojašnjavanju značenje terminologije „mogućnost", jer je jasno da isto ne predstavlja nikakvu obavezu ponuđača, već jednostavno ostavljenju mogućnost kako bi se ponuđači koji imaju želju i interes za istim, upoznali sa terenom i projektnom dokumentaciju u vezi sa predmetnom nabavke. Ovakve navode žalitelja cijenio paušalnim i krajnje neosnovanim, ali u konačnici i nejasnim u dijelu da ponuđaču nije jasan termin „mogućnost", a ne obaveza. Stoga Ugovorni organ 8. žalbeni navod cijeni neosnovanim.

Žalitelj u okviru 9. žalbenog navoda obrazlaže da Ugovorni organ u članu 6. Nacrta ugovora nije precizirao u kojem roku će se izvršili plaćanje po privremenim situacijama i da takvo što ponuđače stavlja u neravnopravan položaj. U ovom dijelu ukazujemo da je član 6. stav (1) Nacrta ugovora na koje se žalitelj poziva apsolutno jasno i precizno određen i propisan, budući daje u okviru istog jasno propisano da se investitor obavezuje da izvođaču radova plati izvedene radove u skladu sa prihvaćenom ponudom, po ispostavljenim privremenim situacijama dok će se konačno plaćanje po okončanoj situaciji izvršiti nakon tehničkog pregleda, odnosno primopredaje radova. Pa tako ostaje nejasno po čemu su to ponuđači stavljeni u neravnopravan položaj, te iz kojeg razloga i osnova žalitelju nije jasno u kojem roku će se izvršiti plaćanje po privremenim situacijama, kada je u naprijed navedenim odredbama Nacrta ugovora nedvosmisleno propisao da će plaćanje vršiti na temelju ispostavljenih privremenih situacija, a u skladu sa ponudom. Dakle, ponuda će biti sastavni dio ugovora i dodatno uz to, jasno je da će se plaćanje vršiti nakon dostave privremene situaciju koje će ispostaviti izabrani ponuđač nakon izvršenih radova. Stoga Ugovorni organ 9. žalbeni navod cijeni neosnovanim.

Žalitelj u okviru 10. žalbenog navoda obrazlaže da je Ugovorni organ nepravilno propisao zahtjev u pogledu odredaba o sukobu interesa i to na način jer je propisao da će Ugovorni organ odbiti ponudu, između ostalog, ako je rukovodilac Ugovornog organa ili član upravnog ili nadzornog odbora Ugovornog organa istovremeno i vlasnik poslovnog udjela, dionica, odnosno drugih prava na osnovu kojih učestvuje u upravljanju, tj. kapitalu tog gospodarskog subjekta s više od 20%. S tim u vezi: Ugovorni organ se izjašnjava da žalitelj nije dokazao da Ugovorni organ, kako žalitelj navodi, pogoduje nekom ili nekim ponuđačima u postupku, a posebno da Ugovorni organ vrši diskriminaciju i nejednak i neravnopravan položaj prema bilo kojem ponuđaču. Shodno tome, jasna je bila namjera Ugovornog organa da propisivanjem ovakvog zahtjeva u TD onemogući direktan sukob interesa u postupku, te takve ponuđače koji odražavaju uporednu strukturu u poslovanju Ugovornog organa i samog ponuđača nedvosmisleno eliminiše iz predmetnog postupka javne nabavke. Stoga Ugovorni organ 10. žalbeni navod cijeni neosnovanim.

Žalitelj u okviru 11. žalbenog navoda obrazlaže da je Ugovorni organ pod tačkom 30. TD u dijelu neprirodno niske ponuđene cijene nepravilno propisao da u slučaju da ponuđač odbije dati pismeno obrazloženje ili dostavi obrazloženje iz kojeg se ne može utvrditi da će ponuđač biti u mogućnosti isporučiti robu, pružiti usluge ili izvesti radove po toj cijeni, da takvu ponudu Ugovorni organ može odbiti. Naime, Ugovorni organ se izjašnjava da je nesporno načinjen očigledan lapsus u kucanju pomenulog zahtjeva u dijelu tačke 30. TD kojom je predviđeno da Ugovorni organ može odbiti ponudu onog ponuđača koji ne dostavi pojašnjenje neprirodno niske cijene ili koji dostavi neobrazloženo pojašnjenje, umjesto da je Ugovorni organ u obavezi da odbaci ponudu tog ponuđača. Naprijed navedeno je jasno vidljivo i pozivanjem Ugovornom organa na odredbe Uputstva o načinu pripreme modela tenderske dokumentacije i ponuda na koje se Ugovorni organ pozvao u samom zahtjevu, a kojim je propisano da će u takvoj situaciji Ugovorni organ odbaciti ponudu. Dakle, lapsus u propisivanju ovakvog dijela zahtjeva nema

nikakvih štetnih učinaka niti posljedica na bilo kojeg ponuđača u ovom postupku javne nabavke, te je posljedica ista, Ugovorni organ će ponudu ponuđača koji odbije dati pismeno obrazloženje ili dostavi obrazloženje iz kojeg se ne može utvrditi da će ponuđač biti u mogućnosti isporučiti robu, pružiti usluge ili izvesti radove po toj cijeni eliminisati iz daljeg toka postupka javne nabavke. Shodno tome, ističemo da žalitelj u okviru ovog navoda nije dokazao na koji način bi bilo koji ponuđač pretprio direktnu u pogledu propisanog zahtjeva Ugovornog organa iz Tenderske dokumentacije. Stoga Ugovorni organ 11. žalbeni navod cijeni neosnovanim.

Žalitelj u okviru 12. žalbenog navoda obrazlaže da je Ugovorni organ pod tačkom 16. TD nepravilno propisao da je cijena ponude nepromjenjiva, a ukoliko je cijena ponude promjenjiva, da se mora dati jasno definisan parametar na osnovu kojeg će se utvrđivati promjenjivost cijene, kao i da Ugovorni organ može predvidjeti daje cijena nepromjenjiva za jedan period. S tim u vezi, žalitelj navodi da je nejasno to što Ugovorni organ istovremeno navodi da je cijena nepromjenjiva i da može biti promjenjiva za jedan period. U vezi sa naprijed navedenim, pojašnjavamo da je Ugovorni organ vrlo jasno naveo da je cijena generalno nepromjenjiva, a da ista izuzetno može biti promjenjiva ukoliko bi ponuđač dao jasan parametar na osnovu kojeg će se jednostavno moći utvrđivati promjenjivost cijene. Pa je stoga nesporno da Ugovorni organ može predvidjeti da cijena bude nepromjenjiva samo za jedan period, a kako Ugovorni organ nije naznačio u TD da se radi samo o jednom periodu, izvodi se jasan zaključak da Ugovorni organ pod nepromjenjivosti cijene obuhvata kompletan period trajanja ugovora, a ne samo jedan period. Sva ostala obrazloženja žalitelja u okviru 12. žalbenog navoda, a što obuhvata navode o formalnosti postupka javne nabavke, su irelevantna, paušalna i općenita. Stoga Ugovorni organ 12. žalbeni navod cijeni neosnovanim.

Prije meritornog odlučivanja u ovoj glavnoj stvari ovaj organ je pristupio provjeri formalnih pretpostavki za ulaganje žalbe koje moraju biti ispunjene na strani žalitelja, kako bi se moglo pristupiti njenom rješavanju, a odnose se na dopuštenost i blagovremenost žalbe kao i činjenicu da li je žalba izjavljena od strane ovlaštene osobe koja ima aktivnu legitimaciju u smislu odredbe člana 109. Zakona o javnim nabavkama, kao i na pretpostavke propisane članom 105. istog Zakona, odnosno odredbom člana 227. Zakona o upravnom postupku. U postupku pravne zaštite, postupajući u granicama zahtjeva iz žalbe, a pazeći po službenoj dužnosti na postojanje povreda koje su opisane u čl. 3. i 103. Zakona o javnim nabavkama, nakon što je utvrdio postojanje pravnih pretpostavki i neophodnih uslova da može odlučiti o glavnoj stvari na osnovu stanja iz spisa ovog predmeta, uvidom u dostavljenu dokumentaciju, te analizom svakog dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, u odnosu na žalbene navode i propisani zakonski postupak, odlučeno je kao dispozitivu ovog rješenja iz sljedećih razloga:

Žalba je osnovana.

Polažeći od prvog žalbenog navoda u okviru kojeg Žalitelj detaljno obrazlaže povrede Zakona o javnim nabavkama i ističe da je Ugovorni organ u Tenderskoj dokumentaciji, u tački 9. *„Rok za izvođenje radova"* propisao nežakonit uslov u dijelu zahtijevanja ugovorne kazne u iznosu od 0,5% od ugovorene vrijednosti za svaki dan kašnjenja, a do maksimalnog iznosa koji ne može preći 6% od ukupno ugovorene vrijednosti radova, ovaj organ je izvršio uvid u spis predmeta. Ovaj organ cijeni da je prilikom definisanja spornog iznosa ugovorne kazne Ugovorni organ vodio računa da istu definiše u visini Zakona o obligacionim odnosima ("Sl. list SFRJ", br. 29/1978, 39/1985, 45/1989 - odluka USJ i 57/1989 i "Sl. glasnik RS", br. 17/1993, 3/1996, 37/2001 - dr. zakon, 39/2003 i 74/2004), dakle u skladu s materijalnim pravom u toj oblasti. Prije svega u pogledu pravne prirode ugovorne kazne, ovaj organ ističe da ona ima dvostruko dejstvo, jedno je da pojačava ispunjenje ugovorne obaveze, a drugo je da predstavlja naknadu štete povjeriocu koju će pretrpjeti u slučaju da dužnik zadocni sa ispunjenjem svoje obaveze. Iz tog razloga odredbom člana 274. Zakona o obligacionim odnosima, na koju osnovano ukazuje Ugovorni organ, propisana je mogućnost dužnika da traži od suda smanjenje ugovorne kazne, ako je ista previsoko propisana u odnosu na štetu koju pretrpi povjerilac. Također radi se o hipotetičkoj situaciji koje će se ostvariti samo ako dođe do toga da dužnik (ovdje ponuđač), ne ispuni svoju obavezu ili zakasni sa ispunjenjem iste, a kako je to i propisano osporenom tačkom 9.Tedenrske dokumentacije. Stoga, neosnovano Žalitelj osporava Tendersku dokumentaciju u dijelu kojim je propisana ugovorna kazna. Odabrani ponužač je dužan platiti ugovorenu kaznu u roku od 7 (sedam) dana od dana prijema zahtjeva za plaćanje od ugovornog organa. Odredbom člana 271. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima je propisano, da ugovorne strane mogu odrediti visinu kazne po svom nahođenju u jednom ukupnom iznosu, u procentu, ili za svaki dan zadocnjenja ili na koji drugi način. Imajući u vidu navedeno, očigledno je, da je Ugovorni organ prilikom propisivanja ugovorne kazne postupio u skladu s citiranom zakonskom odredbom. Kako je Ugovorni organ sačinio Tendersku dokumentaciju u skladu s zakonom propisanim uslovima i u skladu sa dispozitivnim odredbama Zakonom o obligacionim odnosima, žalbeni navod se odbija kao **neosnovan.** Izjašnjenje Ugovornog organa se prihvata kao pravilno i u skladu s zakonom.

Žalitelj u okviru drugog žalbenog navoda obrazlaže da je tačka 23. Nacrta ugovora propisana u suprotnosti s Zakonom o javnim nabavkama u dijelu obaveze da su ponuđači dužni sve listove Nacrta ugovora parafirati, ovaj organ izvršio je uvid u spis predmeta i priloženu dokumentaciju. S tim u vezi, ovaj organ ističe da je članom 8. stav (6) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda („Službeni glasnik BiH" br:90/14 i 20/15) propisano da se stranice ponude označavaju brojem na način da je vidljiv redni broj stranice, te da je članom 9. stav (2) tačka g) Uputstva propisano da ponuda sadrži potpisan prijedlog ugovora ili okvirnog sporazuma, ako je sastavni dio tenderske dokumentacije. Imajući u vidu da Ugovorni organ traži parafiranje stranica Nacrta okvirnog sporazuma, ovaj organ konstatuje da je navedeni zahtjev postavljen suprotno čl. 8. stav (6) i 9. stav (2) tačka g) navedenog Uputstva, a što nije u skladu sa članom 53. stav (1) Zakona o javnim nabavkama, koji propisuje da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima.

Na osnovu navedenog, ovaj organ utvrđuje da je žalbeni navod osnovan. Naime, Ugovorni organ bez ikakve suštinske potrebe definira zahtjeve iznad propisanog minimuma, bez obrazloženja za takvo postupanje, čime usložnjava postupak javne nabavke i rizikuje pokretanje žalbenog postupka. Žalitelj se osnovano poziva na isti pravni stav, kojeg je ovaj organ zauzeo u prednje citiranim rješenjima, pa imajući u vidu sve prethodno navedeno nesporno proizilazi da je žalbeni navod **osnovan.** Iz tih razloga ne prihvata se izjašnjenje Ugovornog organa jer je isto suprotno članu 102. stav (2) Zakona o javnim nabavkama.

Polazeći od trećeg žalbenog navoda, u okviru kojeg se obrazlaže da je Tenderska dokumentacija nepotpuna i nezakonita, obzirom da ne sadrži podatke koji se odnose na podugovaranje, ovaj organ izvršio je uvid u spis predmeta. Naime, osnovano Žalitelj ističe kako je u osporenom dijelu Tenderska dokumentacija nepotpuna obzirom da ponuđači nemaju način da se izjasne da li će dijelove ponude eventualno podugovarati ili ne. Zakon o javnim nabavkama bezuslovno propisuje takvu mogućnost, što predstavlja radnju postupka koja je nezakonita u samoj fazi pripremi tenderske dokumentacije, te nadalje, ponuđače postavlja u neravnopravan položaj. Kako to sam Žalitelj ističe, odredbom člana 53. stav (1) Zakona o javnim nabavkama propisano je da je ugovorni organ dužan da pripremi tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. Dalje, odredbom člana 73. stav (1) istog Zakona propisano je da *ugovorni organ ne može zabraniti podugovaranje,* ali može tražiti od kandidata/ponuđača da se izjasni da li namjerava dio ugovora podugovaranjem prenijeti na treće strane. Međutim, imajući u vidu prednje citiranu odredbu člana 53. stav (1) Zakona o javnim nabavkama, osnovano proizilazi kako je članom 3. stav (2) tačka e) alineja 6) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda jasno propisano da sadržaj tenderske dokumentacije treba da obuhvati i *„odredbe koje se odnose na podugovaranje, uslovi koji se zahtjevaju za podugovaranje...",* kao i činjenicu da je na osnovu člana 53. stav (4) istog Zakona propisano da se tenderska dokumentacija priprema u skladu sa modelima standardne tenderske dokumentacije, koje propisuje Agencija, što u posljedičnom smislu znači da model standardne tenderske dokumentacije konkurentskog zahtjeva za dostavljanje ponuda za radove, u aneksu 2 (Obrazac za ponudu), nesporno propisuje da tačka 4. (Izjava ponuđača) upravo predviđa odredbu vezano za podugovaranje. Prema ovakvom stanju stvari, evidentnim se javlja da je Ugovorni organ postupao nezakonito, što u svom izjašnjenju na izneseni žalbeni navod i ne spori, radi čega se cijeni da je žalbeni navod **osnovan.** Izjašnjenje Ugovornog organa u tom dijelu je nezakonito i kako takvo se ne prihvata.

Žalitelj u okviru četvrtog žalbenog navoda obrazlaže da Ugovorni organ u Tenderskoj dokumentaciji navodi da će primjenjivati odredbe i propise koji su stavljeni van snage i to da se Ugovorni organ konkretno poziva na to da će e-aukciju održati u skladu sa Pravilnikom o načinu korištenja e-aukeije („Sl. Glasnik BiH", broj; 66/16), ovaj organ izvršio je uvid u spis predmeta.

Na osnovu izvršenog uvida u sadržaj osporene tačke 31. Tenderske dokumentacije, proizilazi kako Žalitelj osnovano prigovara da se Ugovorni organ prilikom pripreme Tenderske dokumentacije pozvao na propis koji nije na pravnoj snazi. Stoga je svako dalje teoretisanje po ovom pitanju bespredmetno, budući da je očigledno da je Tenderska dokumentaciju u tom dijelu suprotna članu 53. stav (1) Zakona o javnim nabavkama, radi čega se žalbeni navod cijeni **osnovanim**. U izjašnjenju, Ugovorni organ i ne spori takvu činjenicu i postupanje već ističe kako je u pitanju „greška u pisanju". Međutim, takvo izjašnjenje je nezakonito i neprihvatljivo zbog svih prednje navedenih razloga, radi čega se isto ne prihvata.

Žalitelj u okviru petog žalbenog navoda obrazlaže da Tenderska dokumentacije sadrži kontradiktorne zahtjeve, odnosno da je Ugovorni organ u pod tačkom 17. propisao da se cijena upisuje brojevima i slovima, dok u Obrascu za ponudu i Obrascu za cijenu ponude nije ostavio rubruku za upis cijene slovima, pa da ponuđači ne mogu ispuniti zahtjev u dijelu upisa ponuđene cijene slovima, već samo mogu cijenu upisati brojevima, ovaj organ izvršio je uvid u spis predmeta. Kako to proizilazi, uvidom u osporeni sadržaj tačke 16. (Način određivanja cijene ponude) Tenderske dokumentacije nalazi se da je Ugovorni organ zahtjevao da se cijena ponude piše brojkama i slovima, kako to ističe Žalitelj, između ostalog. Odredbom člana 14. stav (2) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda propisano je da cijena ponude piše se brojevima i slovima. U slučaju neslaganja iznosa upisanih brojčano i slovima, prednost se daje iznosu upisanom slovima. Naime, imajući u vidu odredbu člana 53. st. (1) i (4) Zakona o javnim nabavkama, te uvidom u sadržaj Modela tenderske dokumentacije i ponuda, konkurentski zahtjev za dostavljanje ponude za radove, jasno proizilazi kako je tačkom 4.4., podtačka 4.4.3., propisano da *"Ukupna cijena mora isto biti izražena u Obrascu za ponudu i Obrascu za cijenu ponude sa tehničkom specifikacijom. U slučaju da se ne slažu cijene iz ova dva obrasca prednost se daje cijeni bez PDV-a iz Obrasca za cijenu ponude sa tehničkom specifikacijom."* Shodno navedenom, Žalitelj nije učinio vjerovatnim da se u osporenom dijelu Tenderske dokumentacije radi o neusaglašenosti iste s Zakonom o javnim nabavkama i podzakonskim aktima, radi čega se žalbeni navod odbija kao **neosnovan**. Izjašnjenje Ugovornog organa, u tom dijelu, je prihvatljivo budući da je u skladu s Zakonom o javnim nabavkama i podzakonskim aktima.

Polazeći od šestog žalbenog navoda u okviru kojeg Žalitelj obrazlaže da predmetna Tenderska dokumentacije ne sadrži dovoljno informacija, odnosno da nije preciziran rok od kojeg se računa važenje ponude od 60 dana, odnosno da je nejasno da li rok važenja ponude od 60 dana počinje teći od dana sačinjavanja ponude, od dana predaje ponude kod Ugovornog organa ili od dana otvaranja ponude, ovaj organ izvršio je uvid u spis predmeta. Naime, uvidom u osporeni sadržaj tačke 20. *(Rok važenja ponude)* Tenderske dokumentacije nalazi se da u toj tački Ugovorni organ nije pravilno propisao sve relevantne informacije u vezi s periodom važenja ponude, odnosno od kojeg roka se ima računati period važenja ponude. Suprotno osporenom dijelu Tenderske dokumentacije, ovaj organ upućuje kako je tačkom 5.1.1. Modela tenderske dokumentacije i ponuda, konkurentski zahtjev za dostavljanje ponude za radove, jasno propisano

da period važenja ponude (opcija ponude) može biti period koji se računa od isteka roka za podnošenje ponuda, što je u konkretnom slučaju Ugovorni organ propustio jasno propisati. Umjesto toga, Ugovorni organ komplicira postupak javne nabavke, te neophodne informacije za ponuđače, u tom dijelu, propisuje u Aneksu 1, tačka 4., što u konačnici može dovesti do nejasnoća i do pokretanja (nepotrebnih) žalbenih postupka i odugovlačenja provođenja postupka javne nabavke. Međutim, shodno prednje navedenom ovaj organ zaključuje, u konačnici, kako nije osnovana tvrdnja Žalitelja da Tenderska dokumentacija, u cjelini, ne sadrži informacije, odnosno „referentnu tačku na koju se računa rok za važenje ponude...", radi čega se žalbeni navod odbija kao **neosnovan.** Izjašnjenje Ugovorog organa se, u tom dijelu, prihvata kao djelimično osnovano i obrazloženo.

Žalitelj u okviru sedmog žalbenog navoda obrazlaže da Ugovorni organ u Tenderskoj dokumentaciji nije zahtijevao dokazivanje ekonomske i finansijske sposobnosti ponuđača, te da je isto u suprotnosti sa odredbama Zakona o javnim nabavkama. Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda ovaj organ ističe kako je odredbom člana 47. Zakona o javnim nabavkama propisano da ugovorni organ *„...u tenderskoj dokumentaciji može utvrditi minimalne uslove u pogledu ekonomske i finansijske sposobnosti kandidata/ponuđača, kao i dokaze koji se zahtijevaju...",* ali ne i obavezno zahtjevanje tih dokaza u postupku javne nabavke. S tim u vezi, nisu ničim dokazani navodi Žalitelja da je u odredbi člana 58. istog Zakona, koja određuje sadržaj ponude, na takav način propisano dokazivanje ekonomske i finansijske sposobnosti, jer u navedenoj odredbi jasno stoji da se predmetno cijeni prema zahtjevima iz tenderske dokumentacije. Međutim, kako u osporenom dijelu Tenderske dokumentacije nije zahtjevano dokazivanje ekonomske i finansijske sposobnosti, time je ovaj žalbeni navod **neosnovan.** Izjašnjenje Ugovornog organa u tom dijelu je pravilno i u skladu s Zakonom o javnim nabavkama kojeg prihvata ovaj organ.

Polazeći od osmog žalbenog navoda u okviru kojeg Žalitelj detaljno obrazlaže da je Ugovorni organ u sadržaju tačke 24. Tenderske dokumentacije propisao da zainteresovani ponuđači mogu pregledati projektnu dokumentaciju u prostorijama Ugovornog organa, uz prethodni pismeni zahtjev i najavu, ali da iz takvog zahtjeva nije jasno da li Ugovorni organ zahtijeva obavezan obilazak lokacije/pregled dokumentacije, ili je to ostavljeno na izbor ponuđačima, ovaj organ je izvršio uvid u spis predmeta. Shodno članu 53. stav (1) Zakona o javnim nabavkama, ovaj organ upućuje kako je odredbom člana 3. stav (2) tačka e) alineja 2) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda propisano da *„ukoliko se traži obilazak lokacije ili mjesta izvršenja ugovora, obavezno se zakazuje termin kada će se organizovati obilazak...".* Prema tome, ocjenjujući osnovanost iznesenog žalbenog navoda ovaj organ ističe kako sadržaj osporene tačke 24. Tenderske dokumentacije jasno i nedvosmisleno pruža mogućnost zainteresiranim ponuđačima da zatraže obilazak terena na način i pod uslovima kako je to jasno propisanom Tenderskom dokumentacijom, između ostalog. Dakle, kako je nesporno da navedena radnja postupka ne odstupa od člana 53. stav (1) navedenog Zakona, zaključuje se kako je obilazak lokacije ili mjesta izvršenja ugovora isključivo stavljena na dispoziciju ponuđačima, što ni po

čemu ne bi trebalo biti sporno pitanje, nejasno je šta Žalitelj žalbom osporava. Sohodno prednje navedenom, ovaj organ zaključuje kako se u tom dijelu ne nalaze nejasnoće ili neke druge nepravilnosti na koje se Žalitelj paušalno poziva, radi čega se žalbeni navod odbija kao **neosnovan**. Izjašnjenje Ugovornog organa u tom dijelu je pravilno, obrazloženo i u skladu s Zakonom o javnim nabavkama koje prihvata i ovaj organ.

Žalitelj u okviru devetog žalbenog navoda obrazlaže da Ugovorni organ u članu 6. Nacrta ugovora nije precizirao u kojem roku će se izvršili plaćanje po privremenim situacijama i da takvo što ponuđače stavlja u neravnopravan položaj, ovaj organ je izvršio uvid u spis predmeta. Kako je to u ovoj pravnoj stvari već nekoliko puta naprijed navedeno, odredbom člana 53. stav (1) Zakona o javnim nabavkama jasno je propisano da je Ugovorni organ dužan da pripremi tendersku dokumentaciju u skladu s odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. Tako je odredbom člana 3. stav (2) tačka e) alineja 10) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponda propisano da tenderska dokumentacija sadrži i neophodne informacije u vezi s rokovima, načinom i uslovima plaćanja izabranom ponuđaču. U tom smislu osnovano proizilazi da osporeni dio Tenderske dokumentacije, kao i samo izjašnjenje Ugovornog organa, ne sadrži jasne i precizne informacije u kojem roku i na koji način i pod kojim uslovima će se izvršiti plaćanje izabranom ponuđaču. Naime, u ovom postupku pravne zaštite ovaj organ nalazi kako Ugovorni organ gubi iz vida i odredbu člana 53. stav (4) Zakona o javnim nabavkama, kojom je propisano da se tenderska dokumentacija priprema u skladu s modelima standardne tenderske dokumentacije, koje propisuje Agencija. Stim u vezi, tako je prema propisanom modelu standardne tenderske dokumentacije za konkurentski zahtjev, radovi, jasno navedeno da model obrasca *„Aneks 9 Nacrt ugovora"*, *„član 4. Plaćanje"* sadrži jasne informacije po pitanju roka, uslova i načina plaćanja izvršiocu. Stoga, ovaj organ cijeni da je i ovaj žalbeni navod **osnovan,** a izjašnjenje Ugovornog organa u tom dijelu suprotno članu 102. stav (2) Zakona o javnim nabavkama.

Polazeći od desetog žalbenog navoda Žalitelj obrazlaže da je Ugovorni organ nepravilno propisao zahtjev u pogledu odredaba o sukobu interesa i to na način jer je propisao da će Ugovorni organ odbiti ponudu, između ostalog, ako je rukovodilac Ugovornog organa ili član upravnog ili nadzornog odbora Ugovornog organa istovremeno i vlasnik poslovnog udjela, dionica, odnosno drugih prava na osnovu kojih učestvuje u upravljanju, tj. kapitalu tog gospodarskog subjekta s više od 20%, ovaj organ izvršio je uvid u spis predmeta. Ovaj organ ističe kako Ugovorni organ i u ovom dijelu osporenog sadržaja Tenderske dokumentacije gubi iz vida odredbu člana 53. stav (1) Zakona o javnim nabavkama, kojom su propisane dužnosti ugovornog organa prilikom pripreme tenderske dokumentacije. Dakle, osnovano Žalitelj prigovara da je u osporenom dijelu tačke 32. Tenderske dokumentacije Ugovorni organ pogrešno primijenio odredbe člana 52. stav (2) tačka b) navedenog Zakona, te bez ikakvog obrazloženja u svom izjašnjenju, procenat predstavnika

ugovornog organa u vlasništvu poslovnog udjela privrednog subjekta umjesto *„...s više od 0,5% podiže procentualno na 20%"*, dakle, sve suprotno Zakonu o javnim nabavkama u citiranom dijelu. Iz tih razloga, ovaj organ cijeni da je žalbeni navod **osnovan**, a izjašnjenje Ugovornog organa suprotno članu 102. stav (2) Zakona o javnim nabavkama i kao takvo se ne prihvata.

Žalitelj u okviru jedanaestog žalbenog navoda obrazlaže da je Ugovorni organ pod tačkom 30. Tenderske dokumentacije, u dijelu neprirodno niske ponuđene cijene, nepravilno propisao da u slučaju da ponuđač odbije dati pismeno obrazloženje ili dostavi obrazloženje iz kojeg se ne može utvrditi da će ponuđač biti u mogućnosti isporučiti robu, pružiti usluge ili izvesti radove po toj cijeni, da takvu ponudu Ugovorni organ može odbiti. Osnovano Žalitelj ističe kako je osporenu tačku 34. Tenderske dokumentacije Ugovorni organ propisao suprotno članu 66. Zakona o javnim nabavkama, kao i članu 17. st. (7) i (8) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda. Prema tome; tumačenjem osporene tačke 34. Tenderske dokumentacije dolazi se do zaključka kako ponuđač može i da odbije da dostavi obrazloženje neprirodno niske cijene u ponudi, a da posljedica njegovog izbora ne mora nužno biti odbacivanje ponude, kako je to u citiranom dijelu Zakona o javnim nabavkama i podzakonskih akata propisano. Suprotno navedenom, sadržaj osporene tačke da *„...takvu ponudu Ugovorni organ može odbiti"*, upućuje na zaključak da je Ugovorni organ sebi ostavio potencijalno mogućnost da prihvati takvu ponudu koja je prema izričitoj zakonskoj odredbi neprihvatljiva u tom slučaju. Ovakva formulacija Tenderske dokumentacije je nezakonita, pa stoga jasno proizilazi kako je žalbeni navod potrebno cijeniti **osnovanim.** Posljedično tome, izjašnjenje Ugovornog organa je neprihvatljivo i pogrešno radi čega se ne prihvata.

Žalitelj u okviru dvanaestog žalbenog navoda obrazlaže da je Ugovorni organ pod tačkom 16. Tenderske dokumentacije nepravilno propisao da je cijena ponude nepromjenjiva, a ukoliko je cijena ponude promjenjiva, da se mora dati jasno definisan parametar na osnovu kojeg će se utvrđivati promjenjivost cijene, kao i da Ugovorni organ može predvidjeti daje cijena nepromjenjiva za jedan period, ovaj organ izvršio je uvid u spis predmeta. Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda ovaj organ ističe kako je odredbom člana 53. stav (1) Zakona o javnim nabavkama propisano da je ugovorni organ dužan da pripremi tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. Stavom (4) istog člana propisano je da se tenderska dokumentacija priprema u skladu s modelima standardne tenderske dokumentacije, koje propisuje Agencija. U odnosu na izneseni žalbeni navod, to znači da je odredbom člana 6. Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda propisano sljedeće: *„(1) Ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji određuje je li cijena ponude promjenjiva ili nepromjenjiva. (2) Promjenjiva cijena je cijena koja se tokom trajanja ugovora, odnosno okvirnog sporazuma može mijenjati. Ako je cijena ponude promjenjiva, ugovorni organ mora u tenderskoj dokumentaciji odrediti način i uslove izmjene*

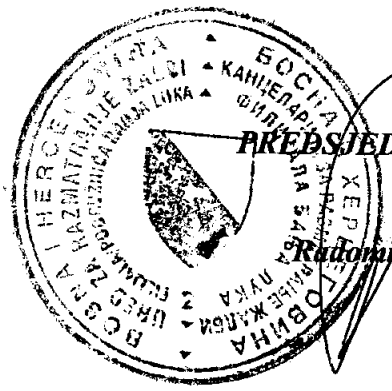
cijene. Promjenjivost cijene mora biti zasnovana na referentnim parametrima ili javno dostupnim podacima. (3) Nepromjenjiva cijena je cijena koja tokom trajanja ugovora, odnosno okvirnog sporazuma, ostaje nepromijenjena." Dalje, tačkom 4.4.4. modela standardne tenderske dokumentacije i ponuda, radovi, propisano je sljedeće: *„Cijena koju navede ponuđač u svojoj ponudi neće se mijenjati u toku izvršenja ugovora i ne podliježe bilo kakvim promjenama. Ugovorni organ će kao neprihvatljivu odbiti onu ponudu koja sadrži cijenu koja se može prilagođavati, a koja nije u skladu sa gore navedenim stavom. OPCIJA: Tačka 4.4.4. ne važi u slučaju primjene cjenovne formule tj. odredbe o promjenljivosti cijena s objektivno utvrđenim pravilima o promjenjivosti cijene iz člana 72. stav (5) Zakona, u kom slučaju se takva odredba obavezno unosi i u ugovor o javnoj nabavci.*" Shodno navedenom, nesporno je da je Ugovorni organ na ovakav način, bez ikakve suštinske potrebe, usložnio predmetni postupak javne nabavke, te da je osporenu tačku Tenderske dokumentacije propisao suprotno Zakonu o javnim nabavkama i podzakonskim aktima, u citiranom dijelu, radi čega se žalbeni navod usvaja kao **osnovan**. Izjašnjenje Ugovornog organa se ne prihvata iz razloga što je suprotno članu 102. stav (2) istog Zakona.

Shodno navedenom, na osnovu stanja spisa, provedenih dokaza i utvrđenih činjenica u postupku, a na osnovu člana 104. i 111. stav (1) tačka d) Zakona o javnim nabavkama, riješeno je kao u dispozitivu ovog rješenja.

Punomoćnik Žalitelja osnovano potražuje nadokandu troškove pravnog zatupanja, na koje se opredijelio u žalbi, za sastav žalbe, kako slijedi: (150 bodova + 50% za sastav pravnog lijeka x 3,00 KM)... 675,00 KM (Tar. br. 3. AT RS), paušal 25%, 168,75 KM (Tar. br. 12 AT RS), uvećano za iznos PDVod 17%, 142.44 KM, što iznosi 987,19 KM. Osnovano se potražuje nadoknada troškova žalbenog postupka u visini uplaćenog iznosa administrativne takse od 20,00 KM, a taksa je uplaćena s dokazom u spisu predmeta, što ukupno iznosu 1.007,19 KM.

Povrat uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka, u visini od 750,00 KM, izvršit će se posebnim aktom u skladu sa članom 108. stav (7) Zakona o javnim nabavkama i članom 5. Instrukcije o načinu uplate, kontrole i povrata naknada propisanih članom 108. istog Zakona ("Službeni glasnik BiH" broj: 61/24).

Pouka o pravnom lijeku: Ovo rješenje je konačno i izvršno. Protiv ovog rješenja može se tužbom pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema rješenja. Taksa na tužbu iznosi 100,00 KM.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Radomir Pašić

Dostaviti:

1. „NEXEN“ d.o.o. Banja Luka, putem punomoćnika, advokat Boris Mandić, ul. Karađorđeva 10 Istočno Sarajevo
2. Općina Mrkonjić Grad, Trg Kralja Petra I Karađorđevića 1, 70260 Mrkonjić Grad
3. U spis predmeta.
4. a/a

